

paa 30—40—50 pCt. opretholdt, som Toldloven af 1908 paa Grund af Vægttoldsystemet ydede for en Mængde simple Masseartikler, nærer jeg Haab om, at vi maaske kan komme til en rimelig Overenskomst. Men denne Udtalelse stemmer ikke med det ærede Medlems Ønske om at føre Toldloven af 1908 à jour, for deraf vilde jo følge Opretholdelsen af en Række af disse uforholdsmæssigt høje Beskyttelser.

Det ærede Medlem berørte ikke det, som er mit Hovedargument mod denne Art af à jour Føring, nemlig dette, at det maatte være en à jour Føring saa at sige fra Maaned til Maaned. Hvis det, det ærede Medlem mener med à jour Føring, var sket i Januar Maaned, vilde det nu have betydet det dobbelte af den Toldbeskyttelse, som var tiltænkt den vedkommende Industri, eller som vedkommende Industri vilde have haft efter Forholdet mellem Varernes Værdi og Tolden i 1908. Forholdet vilde altsaa allerede have forrykket sig komplet, ja, det forrykker sig fra Maaned til Maaned. Der er ingen anden Vej til at faa den lempeelige forholdsmæssige Overgang i disse Forhold end netop Værditoldens Gennemførelse.

Det ærede Medlem sagde, at det var en højtidelig Appel, jeg havde rettet til ham til sidst. Jeg tror ikke, min højtidelige Appel behøves. Man behøver kun at minde om, hvorledes Forholdene ligger her i Landet, og det kender det ærede Medlem lige saa godt som jeg, man behøver kun et følge de Stemninger, der viser sig rundt omkring ved faglige Møder og Sammenkomster, for at vide, at det er ikke muligt at komme til det Resultat, man ønsker, fra — jeg tillader mig igen at sige: Højprotektionismens Side. Umuligt. Det ærede Medlem har i Dag hørt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som er en fuldgod Repræsentant for Landbrugsinteresser, mente, at jeg var gaaet for langt med Hensyn til forskellige af de Satser, hvor det netop drejer sig om, at jeg har sat en noget højere Beskyttelse, en noget højere Værdisats, end jeg i og for sig anser for heldigt, fordi den paagældende Industri tidligere har haft en saa langt højere Beskyttelse, og for at naa en nogenlunde jævn og rimelig Overgang. Det ærede Medlem hører, hvorledes det ærede Medlem Hr. Pinstrup reagerer mod dette, og det vil han faa at høre hos mange andre Landbrugere. Det ærede Medlem vil, naar han overvejer disse Forhold rigtigt, se, at det, jeg har foreslaaet, er i høj Grad moderat og imødekommende,

og derefter burde det efter min Mening vurderes.

Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg sige, at det er saa ganske rimeligt, hvis Handelsstanden ser noget ensidigt paa det Spørgsmaal, om man skal have faa eller mange Satser. Handelsstanden ser nemlig kun paa Spørgsmaalet ud fra Synspunktet: Lethed eller ikke Lethed i Toldbehandlingen, og det er da ganske klart, at det set fra Handelsstandens Synspunkt vil være en vidunderlig Ting, hvis man kun har een fælles Værditold over det hele eller i hvert Fald kun 2—3 forskellige Satser. Men der er mange andre Hensyn at tage. Naar man som jeg ønsker at gennemføre en nogenlunde jævn Nedsættelse af Toldbeskyttelsen, er det, man kommer til en Deling af Positionerne paa forskellige Punkter, fordi man ellers for en Del af de paagældende Varers og en Del gamle Virksomheders Vedkommende vilde komme for langt ned og samtidig vilde komme til at belaste andre Varer med en for høj Told.

Med Hensyn til det Punkt om Handelsstatistikken, som det ærede Medlem henlede min Opmærksomhed paa, skal jeg sige, at det vil blive undersøgt.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om en indenlandsk Beskatning af Guld- og Sølvvarer og mente, at det, at jeg ansaa en saadan for nødvendig, maatte trække flere Konsekvenser efter sig. Jeg tror det dog ikke; der er ganske særlige Forhold til Stede for Guld- og Sølvvarers Vedkommende. Paa saa godt som alt andet, paa hvilket der lægges Luksustold, som f. Eks. ved Silketøjer, har man sørget for at lægge Luksustold helt igennem, ogsaa paa Raamaterialet; største Delen af de Raamaterialer, som f. Eks. indførte Fjer og andre kostbare Materialer, der anvendes til Luksuskonfektions- og andre Luksusindustrier her i Landet, er allerede som Raavarer paa Grund af deres Luksuskarakter belagt med Told. Men dette er ikke Tilfældet med Guld og Sølv. Som det ærede Medlem vil vide, kan man ikke belægge Guld og Sølv med Indførselstold, af forskellige økonomiske Grunde er det umuligt; det er derved, Anomalien fremkommer.

Til sidst har jeg et Ord at sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Jeg vil bede det ærede Medlem ikke tro, at jeg, fordi jeg ikke var inde paa hans mange forskellige Betragtninger, godkender Rigtigheden af dem. Med ikke at omtale dem mente jeg kun dette, at det er Specialbetragtninger,